

עליזה עולש מדגימה את שיטת הפעולה של הזאב (ימין) והכבשה (שמאל)

מה יתה חושב? שאני אחת כזאת? שתי לק מהר מכאן! בסדר, אבל רק עד הפינה.

את התיקים שלה במשטרת ניו יורק... בציינצייטה, פגשה עליזה את מדאם סרי פינה קאלף, המאפרת של חיה הררית ב"ב"חור. היא היתה מלאת התפעלות ממנה, בעיקר משום שידעה לבכות לפי הזמנה, ולא היה צורך להשתמש בטריקים כמריחת וזלין ועליו טיפות מים. אפה של חיה, אמרה בטאקט, "הוא קלאסי, אבל בכל זאת קצת יהודי". היא היתה חביבה מאד אל כל אנשי הצוות וקנתה בכך את לבם, דבר שאי אפשר לומר על כל החקניות.

★ ★ ★ לבת 74 מאהב בן 61

רדעה המקובלת היא שפאריז היא המלה האחרונה במה שנוגע לקוסמטיקה. אולם האמת היא שהמתקדמים ביותר הם החקא התינאים. האיפור, שם, אינו מרענין אותם במיוחד. הם עוסקים יותר בדיפויז ובשמירתו של העור. לעומת זאת, הצידו הטכני המעולה ביותר הוא חקא הגרמני. בצרפת אסור, לפי החוק, להשתמש במכ"שירים חשמליים, כי קיימת מלחמה מתמדת בין הרופאים והקוסמטיקאים. אסור להוציא שם שיער בחשמל. הניתוח הפלאסטי, לעומת זאת, הוא נפוץ שם ביותר. עליזה, שהדבר הנורא ביותר היכול לקרות לה היא ההרגשה שמה היא מחמיצה דברים — הלכה לראות פעם ניתוח פלאסטי של אם ובת. האם היתה כבת 74 והבת כבת 50. כשהוקנה היתה רדומה על השולחן, והמנתח ניגש למתוח לה את העור, שאלתי אותה, למה, ב"עצם, היא עושה את זאת. הרופא הסתכל עלי בתמהון: "מה זאת אומרת למה? שאל, יש לה מאהב בן 61! היא סיפרה לו שהיא יוצאת לתופשה ובאה לבלות שלושה שבועות בבית החולים".

ללקוחותיה, המורכבות בעיקר משחקניות, חברות, עתונאיות, חיילות וקובוצניקות (לא תמצאו אצלי אשת חברה סנובית) שהן ציפו אותה השבוע, חלקן מתוך סקרנות לראות או לחוש כל מיני חידושים על עורן ואחרות סתם לביקור ולו רק כדי להתבונן בקולקציית התחתונים הסגולים שהביאה מי כל ארץ — היו גם שאלות לא ביותר מקצועיות. בעיקר מפי אלה שטרם נסעו לחו"ל. אומרת עליזה, לא בהתלהבות גדולה, משום שהיא מאלה המאמינות שזה עניין אינדיבידואלי: "את חייבת להכיר קודם כל את מנהגיו של כל מקום. מה מותר ומה אסור לעשות. בספרה, למשל, לא תיכנסי למסעדה לבד. לא בא בהשבון לטייל ברחוב בשעה מאוחרת אפילו אם אין לך שום כ"גות... באיטליה, שלא תעזי לעמוד בערב לבד ליד חלון ראוה או סתם לשוטט ברחובות כדי לספוג אחרה, יעני... ושלא יעלה על דעתך להסתכל לגבר בתוך העיניים, אלא אם כן...".

כיצד לנער זאב? היא איננה מאמינה ב"מה אתה חושב שאני?", ו/או, "עזוב אותי". "אם את באמת לא רוצה — ניחוח לך". כאשר היא נשאלת אם אמנם נהגה כך, היא משיבה: "השתגעתי".

הדרום-אמריקאיים. היא עושה עסקים טובים מאד בעונת התיירות. "נעים לעבוד עם גברים, מסתבר. הם פחות שקששנים, משלמים יותר בקלות ואין איתם שום עניינים. מתי לראות כיצד מטפלים ב"פרצופו של הגבר שנכנס. הוא היה כבן 35 ונראה גברי ומושך מאד. הוא בא לטיפול בשקיקים מתחת לעיניו. זה מוקין אותו. כמוכן שמדאם פארל התחמקה בצורה אל-גנטית מאד, כששאלתי אותה דוגרי אם באים הרבה הומוסקסואליסטים למכון שלה. היא מעסיקה נערות צעירות מאד בעבודה, משום שלדבריה נערונת כזו, רעננה ועליזה וחייכנית, משרה רווח טובה על הלקוח. היא מטפסת קלילות, אין לה בעיות, בעוד ש"סיפורי הנשים המבוגרות יותר מדכדכים" הגבר יצא מהטיפול. פניו נראים נקיים ו"רגועים יותר. הוא שילם בקלות. הוא לקח אפילו מינוי לשישה טיפולים, שלא לדבר על כך שקנה תכשיר מיוחד לטיפול בשקיקים שמתחת לעיניו. כל מה שנתן עתה לעליזה הוא לקחת שהגברכי בארץ יהיו מספיק קדונטים כדי לפתוח בארץ מכון דומה.

★ ★ ★ גברים אוהבים שיער

היתה לה הזדמנות לעמוד בעין ב"קורתית ומרושעת במקצת על ההבדל שבין הצרפתיות והאיטלקיות. האיטלקיות, לדבריה, נוהגות, בערבים, להתלבש בפאר רב יותר מאשר הצרפתיות. הן יוצאות ל"מועדון לילה או למסעדה מפוארת, ממש בשמלות ערב. לעומת זאת אין הן נראות מטופחות ביותר. בעיר כמילאנו, למשל, מטפלות בפניהן בכימיקלים, מתוך מיליון נשים, רק אלפיים. הטיפול שם יקר למדי — כ"10 לירות. הן יודעות לאפר יפה את עיניהן, אך לעומת זאת רגליהן שיערות מאד. "שאלתי קוסמטיקאית ידועה מדוע אינן מסירות לפחות את השיער ברגליים. היא ענתה שהגברים האיטלקים אוהבים אותן כך. לצרפתיה יש השיק, אותו אפשר למצוא אך ורק אצלה. אין זה משנה אם זוהי אשת חברה הרויה או סתם זכנית ומקסימה. היא איננה נקייה ביותר, אך היא מתאפרת להפליא. "תמיד נמצא ברשותה שקיק-איפור עם כל האביזרים. היא לא תחלום לצאת לרחוב, בגמר-העבודה או בהפסקת-הצהריים, מבלי שתערוך מחדש את פניה. זה לוקח לה בדיוק שלוש דקות. שלא כאנגליה, שיש לה עור-פנים נהדר ואיפור נוראי, יש לצר-פתיה הממוצעת עור פנים רע למדי, אבל משום מה זה לא משנה אצלה. והיא יודעת ללכת... על הגרמניות לא כדאי לדבר".

הזאבים הצרפתיים, הם לדעתה מקסימים אך בלתי מוזיקים לחלוטין. אך האיטלקים: "באיטליה, אם את רק מתקבלת על הדעת, את יכולה לקבל את ההרגשה שאת הדבר הנפלא ביותר מאז קליאופטרה. הם הולכים אחריו ברחוב, וצועקים לך, בללה! בללה! הם די מתכוונים לזה. אם הם לא עושים לך את זה — סימן שאין לך כבר בכלל סי"כויים בעולם. אבל אוי ואבוי לך אם את מסכימה להיפגש אתם. הם יהיו גלאטטים להפליא, וערכו לך תוכניות לפחות לחודש, יחזרו אחרייך, יאמרו לך דברים, אבל אחרי הגועל-נפש, תמשיכי לשבת במלון ולחכות להם. לעולם לא תראי אותם שוב. אבל הם יתנו לך את ההרגשה עד הסוף המר שאת נפלאה ונהדרת... זהו שעשוע לאומי אצלם, כנראה. ברומא, בחיא ונטו, את יכולה ל"אות אותם מסתובבים במכוניות משגעות — פרארי, אלפא-רומאו, מ.ג. — אבל בדרך-כלל היהזרי. את עוד עלולה לשלם את ארוחת הצהריים שלהם... ואם את הולכת בערב לבד ברחוב, דעי לך שאת נחלת הכלל".

★ ★ ★ חיה בוכה להפליא

כשלמדה איפור סרטים בציינצייטה, הלכה לראות כיצד מאפרים את אדמונד פורדום כרספוטין, בלילותיו של רספוטין. "לא קינאתי במאפר שהיה מוכרח להדביק לו את הזקן, מפני שהטיפוס הזה התעקש לשיר בפאלסטו את מדאם באטרפליי, ובלו שום קשר לשום דבר, הכריז שפוצייני בכל זאת היה מלחין פנטסטי. בעוד המאפר ה"אומלל מוזע להדביק לו את הזקן המדוב"לל שערה שיערה, הודיע לי פורדום, שהוא רוצה לחיות את התפקידים ולממש את האגדות על רספוטין. הוא השמיץ שלוש דקות את אשתו הראשונה ואמר שהיתה פולניה. אך אשתו השנייה, לעומת זאת, היא סתם פרוצה. מה שמרגיז אותה בכל העניין, הוא אומר, הוא שהעלתה את המחיר 50% למאה דולאר אחרי הנישואים. כאשר העזתי לפקפקי, אמר לי שהוא מוכן להראות לי

בללה, בללה! הזאב טוקר בתנאה את טרפו, כבשה תמימה, התועה בחוצות רומא.

במבינה הגידי לנו כן. אנו ר"י ציט. ניקח אותך לקול"י סאט. לקטקומבות וזוויא ונטו מספר 12.

לאט, לאט זכור מה שהבסחת. הקוליטיאוס, הקטא קומבות. וויא ונטו 712 שכח מזה, 20 או כלום.

מלכיו שבו הוא הבטיח שיצלצל, לא ייתכן שלא יצלצל. אני מחכה לו כבר שעות. אחרי כל מה שהיה בינינו, וארוחת הצהריים ששילמתי בשבילו. הוא מוכרח לצלצל. בסך הוא מסתובב כבר באלפא-רומיאו שלו עם איזו ילית.

א- ריבידרעי אם אשכחך, תדבק לשוני לחיכך. את חכי לי ואחזור. ציאו ציאו במבינה.